

Gespot: Jan Wagenaar

In de rubiek 'Gespot' maken wij kennis met een bewoner of bewoonster uit onze gemeente. We spreken een toevallige voorbijganger aan of we stappen ergens naar binnen en maken een alledaags praatje over hunzelf, hun werk, het weer en wat er zoal ter sprake komt. Deze week spotten we Jan Wagenaar, ongediertebestijder te Wijhe.

Plagdierbeheersing

We ontmoeten Jan en zijn assistent in het buitengebied van Broekland. De transportbus en de forse aanhangwagen maken snel duidelijk dat hier geen amateur aan het werk is, high-tech bestrijdingsapparatuur staat en hangt kris kras in de aanhangwagen. "Liever noem ik mijn werk plagdierbeheersing," zo begint Jan zijn verhaal. "In principe heeft alles zijn functie, ook de dieren die wij mensen als ongedierte betitelen. Ratten en muizen zijn opruimers van voedselafval en alles wat wij in de GFTcontainer gooien. Maar ze brengen ook ziekten met zich mee en passen dus niet meer in onze hyper hygiënische samenleving. Voor het bestrijden van boktor en houtworm hijs ik mij een speciaal pak inclusief masker en handschoenen, de middelen die ik voor deze bestrijding gebruik bevatten giftige stoffen en aanraking met blote handen is uit den boze. Ik heb een aggregaat voor eigen stroom die ik inzet als het vaste stroomnet er in een gebouw afaaat, een noodzakelijke beveiliging omdat er gebruik gemaakt wordt van brandgevaarlijke gifstoffen. Ik word ingeschakeld door overheden en bouwbedrijven, maar ook particulieren die met een wespennest zitten op een voor hun hinderlijke plaats en overlast veroorzaakt."

Maden in de badkamer

"Ik ben eens midden in de nacht gebeld door mensen die maden in hun badkamer aantreffen, de volgende ochtend de boel onderzocht en er bleek een dode vogel op het dak boven de badkamer te liggen waar de maden zich te goed aan deden. Het is niet alleen dat we bezig zijn met het doden van het ongedierte, maar zoeken ook naar wegen om het voor hun onaantrekkelijk te maken om aan voedsel te komen. Dus kijk je naar manieren om hun de lekkernijen af te nemen, dat kan met zowel bouwkundige oplossingen als het adviseren om afval beter af te voeren en te isoleren. Net zoals de woudlopers doen in het noorden van Canada, die bivakkeren in kleine tenten en het eten dat ze bij zich hebben hangen ze dan hoog in de boom, zodat de beren op afstand blijven."

De mol en de vos

Mooi verhaal Jan, maar hoe ben je zo tot dit werk gekomen? "Dat is in 1983 begonnen als een hobby, het vangen van mollen en bestrijden van wespen bij de boeren in de omgeving, dat sprak zich snel rond en ik heb er mijn beroep van gemaakt. Ik heb de landbouwschool gevolgd en mijn vakbekwaamheidsdiploma gehaald voor dierplaag- en houtrotverwekkende schimmelbestrijding. Elk jaar jaar

volg ik een bijscholing, die afgesloten wordt met een examen, waarbij je minimaal in vijf jaren honderd punten moet halen." Heel goed, maar hoe zit het nu met de mollen in de wintermaanden? "Ja, dat is een verhaal apart. Eigenlijk is de mol een harde, ondergrondse werker die de bodem luchtig maakt, draineert en 'schadelijke' insecten opruimt. Maar hun werk wordt niet door iedereen zo positief gewaardeerd. Veel akker/landbouwbedrijven en graszodentelers ervaren hinder en schade van de vele molshopen. Tegen de wintermaanden brengen de mollen hun gangen op orde om in het voorjaar hun wormenvoorraad aan te kunnen spreken, dan maken ze ondergronds vele kilometers en bovengronds veel schade. Helaas voor deze diertjes ben ik dan actief om ze te vangen. Dan heb ik in mijn werkgebied wel zo'n zevenhonderd mollenklemmen uit staan. Niet alle klemmen krijg ik terug, vossen hebben inmiddels heel goed begrepen wat er in zo'n klem kan zitten. Ze graven klem met mol en al uit en gaan ermee vandoor, soms vind ik een klem bij een bosrand terug met alleen nog het kopje van de mol in de klem, de rest heeft de vos opgepeuzeld. Wie kan deze vos ongelijk geven?"

Foto: Jan Wagenaar in 'pak'